

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu

Ügyszám: FRP/289 /2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

369/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. június 1-jén előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. október 22-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos elektronikus úton terjesztette elő a panaszbeadványát, amiben előadta, hogy az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Megyei Rendőrkapitányság előtt két büntetőeljárás is folyamatban volt, amiben megállapították, hogy a tulajdonszerzése ellenértékeként 25 millió forint került kifizetésre egy piliscsabai ház vonatkozásában. A volt élettársa, V. S. ellen egy kilakoltatási eljárás is folyamatban volt, aminek a panaszos nem volt részese, noha tudomása szerint – mint szívésségi lakáshasználónak – neki is szerepelnie kellett volna az eljárásban. A panaszos a parkolás miatt megváltoztatta a laccímét, de a gyerekei a mai napig oda vannak bejelentve. Az ingatlanon perfeljegyzés is van.

2015. május 15-ére tűzte ki a végrehajtó a kilakoltatást, és jogszabálysértésre hivatkozva lezárt és kihirdette, hogy H. Zs-ot nem helyezi birtokba az adott ingatlan vonatkozásában. Az erről szóló jegyzőkönyvet hangosan felolvasta az ott tartózkodó rendőrök előtt, akik azt alá is írták. A végrehajtó kifejezetten figyelmeztette H. Zs.-ot, hogy ha nem engedik be az ingatlanba, akkor nincs oda magától bemenni, mert az bűncselekménynek számít. Ennek ellenére H. Zs. több emberrel szétbontotta a kerítést és erőszakkal bementek az ingatlanba, ahol a panaszos két gyermekével tartózkodott.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszos kihívta a rendőröket, kb. 6-8 rendőr jelent meg a helyszínen. A rendőrök vezetője megkérdezte, hogy mi történt a végrehajtási eljárás során. A két korábban jelenlevő rendőr letagadta, hogy a végrehajtó kihirdette, hogy ezzel nem helyezi birtokba H. Zs-ot és tájékoztatta a jogi lehetőségeiről. A rendőrök nem rendelkeztek végrehajtási jegyzőkönyvvel, noha ez igazolta volna, hogy a panaszos és a gyermekei jogosultak az ingatlanban maradni, illetve, hogy H. Zs. önbíráskodást elkövetve ment be az ingatlanba. H. Zs. felmutatta a lakcímkártyáját, ami szerint bejelentkezett az ingatlanba, amit a panaszos tudomása szerint nem tehetett volna meg. A rendőr végül azzal zárta az intézkedést, hogy ő már péntek délután nem tud kivel beszélni erről, menjen be feljelentést tenni a panaszos. A panaszos párja bement a rendőrségre, a gyerekeket elvitték az unokatestvérhez, a panaszos egy kollegájával az ingatlanban maradt, de rettegve töltötték az éjszakát, mert egyre több ember érkezett. A panaszos reggel szembesült azzal, hogy új kaput szereltek fel. A panaszos kiment a kapun, amit követően kizárták a telekről. A panaszos újra rendőri segítséget kért, de a kikerülő rendőrök azt mondták neki, hogy ha H. Zs. nem járul hozzá ahhoz, hogy bemehessen, akkor nem tehetnek semmit. Utóbb kiderült, hogy H. Zs. még ahhoz sem járult hozzá, hogy a dolgait összeszedje az ingatlanban, nemhogy bemenjen az ingatlanba. Megjelent pár marcona ember és kitolták a panaszost a kapun. A rendőrök és a szomszédok szótlanul végignézték, hogy megfogják és erőszakkal kirakják az otthonából. Ezek után a rendőrök megkérték H. Zs-t, hogy pakolja össze a panaszos dolgait. A panaszos személyes holmijának csak a töredékét hozták ki így, ráadásul az ingatlanban lévő valamennyi berendezési tárgy a panaszosé, a gyermekei játékaik és a személyes tárgyai és az örökségből származó vagyontárgyai is ottmaradtak. A panaszos a mai napig nem kapta vissza őket, azt se tudja indult-e valamilyen eljárás az erőszakoskodókkal szemben.

A panaszos előadta még, hogy feljelentést tett H. Zs és a társai ellen, illetve a rendőrök ellen is.

2) A panaszos 2015. július 5-én kelt levelében úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a Testületnek az Rtv. szabályai szerint az érintett rendőrkapitányság vezetőjéhez történő áttételről kellene rendelkeznie a vizsgálata eredményeként, akkor az áttételt nem kéri.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség megküldte a [...]. számú, 2015. április 29-én kelt megkeresését, amiben a végrehajtó a Piliscsaba, Szt. László király u. 21. szám alatt 2015. május 15-én 10 órakor fogánatosítandó eljárás lefolytatásához ellenszegülés (Vht. 45. §) miatt rendőri segítség biztosítást kérte.

2) A kapitányságvezető 2015. július 22-én kelt átiratában előadta, hogy 2015. 05. 15-én 10 órakor H. A. r. ftörm. megjelent a panaszban érintett címen, mivel a bírósági végrehajtó megkeresésével karhatalmi segítséget kért a V. S. elleni végrehajtási eljárásban.

A végrehajtási eljárást H. Zs. kérte. Az intézkedés alatt a helyszínre érkezett H. T. r. törm. is. A r. ftörm. megadta szükséges jogi felvilágosítást a helyszínen tartózkodóknak, amelyet jelentett a központ felé és távozott a helyszínről.

A végrehajtás során V. S. (adós) nem tartózkodott az ingatlanban, hanem élettársa, a panaszos volt ott, ezért mivel vele szemben nem tudta lefolytatni a végrehajtási eljárást a végrehajtó, azt felfüggesztette a végrehajtókkal, és közölte a helyszínen lévőkkel, hogy új eljárás fog indulni. A végrehajtás felfüggesztését követően a végrehajtók távoztak a helyszínről és 10 óra 40 perckor közölték a rendőrökkel, hogy karhatalmi segítségre már nincs szükség. A végrehajtó a kézzel írt jegyzőkönyvből nem hagyott példányt a helyszínen.

A helyszínen tartózkodó személyek részére H. A. r. ftörm. megadta a kellő jogi felvilágosítást, amelyet jelentett a központ felé és távozott a helyszínről.

11 óra 5 perckor újabb bejelentés érkezett, miszerint vita, veszekedés van a fenti ingatlan belül, ezért Dr. B. G. r. szd, H.T. r. törm., A. Sz. r. ftörm., K. R. r. törm. és H. A. r. ftörm. ismét megjelent a helyszínen. A felek meghallgatásán és jogi felvilágosításon kívül más rendőri intézkedés nem történt a helyszínen.

A r. szds. meghallgatta a helyszínen intézkedő H. T. r. törm.-t és H. A. r. ftörm.-t , illetve a panaszost és az élettársát B. J.-t és H. Zs.-t. A beszélgetésre a nappaliban került sor, vita vagy szóváltás akkor nem volt. Minden jelenlévő kulturált hangnemből érvelt a saját igaza mellett. A panaszos és az élettársa egy asztalnál ült, míg H. Zs. pedig az asztal mellett sétált. A rendőrök az asztal körül álltak, a r.szds pedig az egyik széken ült az asztalnál. H.A. r. ftörm.-ot ismerték a jelenlévők, a polgári ruházatot viselő r. szds. igazolványát felmutatva bemutatkozott, a többi rendőr egyenruhában volt, de nem szólt bele az intézkedésbe.

A helyszínen megállapítást nyert, hogy H. Zs. lakcímeként a kérdéses ingatlan van bejelentve, H. Zs. azt állította, hogy az ingatlan résztulajdonosa, ő végig passzív volt, jóformán alig szólalt meg az intézkedés során.

A panaszos és az élettársa egymás szavába vágva érveltek, hogy az ingatlan vonatkozásában polgári bírósági eljárásokkal és egy V. S. és a panaszos közötti megállapodással tudják igazolni, hogy jogszerűen tartózkodnak az ingatlanban. Egyik fél sem rendelkezett – vagy ha igen, akkor nem mondta – a bírósági végrehajtási eljárásról dokumentummal. B. J. kérte, hogy azt a rendőrök szerezzék be és adjanak neki egy másolatot.

Az előadottak alapján a r. szds. megállapította, hogy a végrehajtási eljárás eljáráshoz szükséges a felek bírósági meghallgatása, és kell egy érvényesíthető jogi követelés, aminek H. Zs. a kedvezményezettje. A helyszínen elhangzott információkból nem lehetett kétséget kizáróan sem a panaszos, sem H. Zs. birtokosi, tulajdonosi jogait. (A kapitányságvezető megjegyzi, hogy a r. szds. jogi diplomával rendelkezik.)

A r. szds. telefonon felvette a kapcsolatot a bírósági végrehajtóval, aki elmondta, hogy amennyiben befejezte volna az eljárást, akkor H. Zs.-t birtokon belülré helyezze. Mivel azonban a végrehajtást V. S.-sel szemben rendelték el és nem annak volt élettársával szemben, így a birtokon belül tartózkodó panaszossal szemben nem tudta eredményesen lefolytatni az eljárást. a végrehajtási eljárás kapcsán a rendelkezésére álló okiratok alapján nem tud olyan jogi tényről, amely megalapozná a panaszos jogi igényét az ingatlanra, így feltételezése szerint ő rosszhiszeműen került birtokon belülré, de ezt tényekkel nem tudja alátámasztani. Azt is elmondta, hogy H. Zs. sem jogszerűen került birtokon belülré, de ő ezzel nem követett el bűncselekményt, hacsak nem erőszakosan tette azt.

Az adatgyűjtést követően a r. szds. megadta a helyszínen lévőknek a kellő jogi felvilágosítást, illetve tájékoztatta B. J.-t és a panaszost, hogy amennyiben a sérelmükre olyan bűncselekményt követett el H. Zs., amely magánindítványra üldözendő, akkor feljelentésüket 30 napon belül megtehetik a rendőrségen.

A panaszos azon előadása, hogy H. A. r. ftörm nem tájékoztatta a r. szds.-t a végrehajtó által H. Zs.-nek elmondottakról valós, de az ügy megítélése szempontjából nem volt relevanciája.

A r. szds. olyat nem mondott, hogy ő pénteken ilyen ügyben már nem tud döntést hozni. Az elsődleges intézkedésre a bírósági végrehajtó kérése alapján került sor. Ezt követően az intézkedő rendőröknek nem jutott semmilyen olyan információ a birtokába, mely alapján intézkedési kötelezettségük lett volna. azon beszélgetés alapján, amelyen az alosztályvezető is részt vett, olyan jogi érvelések hangzottak el, amelyek polgári peres eljárások lefolytatása után lesznek csak végrehajthatóak. A felek közül senki sem tudott olyan jogerős bírósági végzést, ítéletet felmutatni, mely a végrehajtási eljárás bírósági kiadását követően született volna. Az ilyen esetekben az intézkedő rendőrnek szigorúan semlegesnek kell maradniuk, hiszen a rendőri intézkedés is eredményezhet olyan szituációt, mely egy vitás magánjogi kérdésben utána jogi relevanciákkal bírhat, ezért intézkedési kötelezettsége nem volt a helyszínen lévő rendőrnek.

B. J. a helyszínen jelezte, hogy H. Zs. ellen zaklatás miatt feljelentést fog tenni. Ezt délután személyesen meg is tette a P. települési Rendőrőrsön.

A panaszos a beadványában jelezte, hogy további ismeretlen civilek is voltak a helyszínen. Az ingatlan területén mindkét fél részéről tartózkodtak barátok és rokonok. Mivel az egy óras beszélgetés során egyik fél sem mondott olyan információt, mely a jelenlévő további személyekre vonatkozott, illetve mivel ők nem szóltak bele, nem voltak érintettek az eljárásban, nem kerültek igazoltatásra.

2015. május 16-án 11 óra 30 perckor a panaszos felhívta a szolgálati mobiltelefonján Sz. I. r. zls-t, a körzeti megbízottat és jelezte, hogy elment az ingatlanból futni, és az ott tartózkodó H. Zs. ezidő alatt felszerelt az ingatlan kerítésére egy kaput és nem engedi őt oda vissza. Ezt követően a helyszínre érkezett P. F. r. ftörm. és B. B. r. tőrm.

A helyszínen a panaszos elmondta, hogy 10 óra körüli időben elment az ingatlanból futni, és az ingatlanban tartózkodó H. Zs. kaput szerelt az ingatlanra, amihez neki nincs kulcs, így nem tud bejutni az ingatlanba. A helyszínen tartózkodó B. J., úgy mutatkozott be a járőröknek, hogy ő a panaszos jogi képviselője. Ezt követően H. Zs. kikísérte a panaszos ismerősét, L. Sz.-t az ingatlanból, ekkor a panaszos megpróbált a nyitott kapun beszaladni, azonban H. Zs. felszólította, hogy hagyja el az ingatlant. A panaszos ennek a többszöri felszólítás hatására eleget tett, és kérte H. Zs.-t, hogy szedje össze a személyes tárgyait. Ennek H. Zs. eleget tett. H. Zs. elmondta, hogy a kaput előző este szereltette fel, mivel az ingatlan az ő tulajdona, erről jogerős bírósági végzése van. Ezt követően a járőr jelentett a r. szds.-nak, aki azt az utasítást adta, hogy adják meg a feleknek a kellő jogi tájékoztatást, majd készítsenek részletes jelentést.

Az ügyben felmerült a magánindítványra büntethető magánlaksértés vétsége, azonban az esetben érintett felek közül egyik sem tudta az előző napon igazolni, hogy jóhiszemű birtokos lenne. Az Alaptörvényben rögzített házi jog, mely a magánlaksértés jogi tárgya, csak a jóhiszemű birtokost védi, így a rendőri intézkedés pillanatában nem lehetett kategorikusan

megállapítani, hogy a felek egyáltalán lehetnek-e az adott ingatlan vonatkozásában magánlaksértés alanyai.

Az intézkedésekkel kapcsolatban büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indult. Ugyanakkor a panaszos és élettársa több feljelentést is tett H. Zs. ellen.

3) H. A. r. ftörm. 2015. május 15-én kelt jelentése a 2) pont alatt ismertetett kapitányságvezetői átirathoz képest többletinformációt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

4) P. F. r. ftörm és B. B. r. törm. 2015. május 16-án kelt közös jelentése a 2) pont alatt ismertetett kapitányságvezetői átirathoz képest többletinformációt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

5) A végrehajtásról készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy a átadta az ingatlant a panaszosnak. B. J. tanú előadta, hogy az ingatlant jelenleg a panaszos és két kiskorú lakja. Rögzíti a lakcímkártya számokat. A végrehajtó megállapítja, hogy az ingatlant V. S. elhagyta, de jelen körülmények között nem tudja az ingatlant birtokba adni. A jogi lehetőségekről a végrehajtást kérőt felvilágosította.

A jegyzőkönyvet a jelenlévő két rendőr is aláírta.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

A)

A Testület először a 2015. május 15-én 11 óra körül történt rendőri intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint

pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 121. pontja, 166.§ (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Btk. 221.§ rendelkezik a fenti cselekmény bűncselekmény alakzatáról. [(1) Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel

- a) éjjel,
- b) fegyveresen,
- c) felfegyverkezve vagy
- d) csoportosan

bemegy, vagy ott bent marad.

(3) Aki mást megakadályoz abban, hogy lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen,

- a) ha az (1) bekezdésben meghatározott módon követi el, az (1) bekezdés szerint,
- b) ha a (2) bekezdésben meghatározott módon követi el, a (2) bekezdés szerint

büntetendő.

(4) A büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.]

A magánlaksértés esetén mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzat, illetve a zaklatás elkövetői csak magánindítványra büntetendők.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlannal kapcsolatos vitáról.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlanban tartózkodó személyek valamelyike a magánlaksértés szabálysértését vagy bűncselekményét követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyan volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések szerint az intézkedést vezető r. szds. meghallgatta a helyszínen intézkedő H. T. r. tórm.-t és H. A. r. ftórm.-t, illetve a panaszost és az élettársát B. J.-t és H. Zs.-t. A helyszínen megállapítást nyert, hogy H. Zs. laccímeként a kérdéses ingatlan van bejelentve, H. Zs. azt állította, hogy az ingatlan résztulajdonosa. A panaszos és az élettársa egymás szavába vágva érveltek, hogy az ingatlan vonatkozásában polgári bírósági eljárásokkal és egy V. S. és a panaszos közötti megállapodással tudják igazolni, hogy jogszerűen tartózkodnak az ingatlanban. Egyik fél sem rendelkezett – vagy ha igen, akkor nem mondta – a bírósági végrehajtási eljárásról dokumentummal. Az előadottak alapján a r. szds. megállapította, hogy a végrehajtási eljárás eljáráshoz szükséges a felek bírósági meghallgatása, és kell egy érvényesíthető jogi követelés, aminek H. Zs. a kedvezményezettje. A helyszínen elhangzott információkból nem lehetett kétséget kizáróan sem a panaszos, sem H. Zs. birtokosi, tulajdonosi jogait.

A r. szds. telefonon felvette a kapcsolatot a bírósági végrehajtóval, aki elmondta, hogy amennyiben befejezte volna az eljárást, akkor H. Zs.-t birtokon belülré helyezte. Mivel azonban a végrehajtást V. S.-sel szemben rendelték el és nem annak volt élettársával szemben, így a birtokon belül tartózkodó panaszossal szemben nem tudta eredményesen lefolytatni az eljárást. A végrehajtási eljárás kapcsán a rendelkezésére álló okiratok alapján nem tud olyan jogi tényről, amely megalapozná a panaszos jogi igényét az ingatlanra, így feltételezése szerint ő rosszhiszeműen került birtokon belülré, de ezt tényekkel nem tudja alátámasztani. Azt is elmondta, hogy H. Zs. sem jogszerűen került birtokon belülré, de ő ezzel nem követett el bűncselekményt, hacsak nem erőszakosan tette azt. Az adatgyűjtést követően a r. szds. megadta a helyszínen lévőknek a kellő jogi felvilágosítást, illetve tájékoztatta B. J.-t és a panaszost, hogy amennyiben a sérelmükre olyan bűncselekményt követett el H. Zs., amely magánindítványra üldözendő, akkor feljelentésüket 30 napon belül megtehetik a rendőrségen.

A Testület álláspontja szerint a rendőröknek a helyszínen rendelkezésére álló információk alapján nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos, a volt bentlakó, de kilakoltatott adós, illetve a tulajdonos között milyen polgári jogi viszony áll vagy állt fenn. Az a helyszínen megállapítható volt, hogy a tulajdonosként fellépő H. Zs. és a panaszos

gyermekei is be vannak jelentkezve az ingatlanba, ugyanakkor a panaszos arra hivatkozott, hogy a kilakoltatott adóstól eredő szívésségi lakáshasználóként lakik az ingatlanban. Olyan iratot azonban nem tudott bemutatni a helyszínen, amely a szívésségi használat érvényes fennálltát, annak tartalmát igazolta volna, ugyanakkor a panaszos vagyontárgyai az ingatlanban voltak. Így a szívésségi lakáshasználat léte nem volt kétséget kizáró módon cáfolható. Tekintettel arra, hogy a szívésségi lakáshasználat (a bérlethez hasonlóan) a tulajdonos személyében beállt változás miatt nem szűnik meg automatikusan, nem lehetett a jogcím megszűntéről beszélni, illetve mivel a helyszínen arra nem volt adat, hogy ez a szívésségi lakáshasználat mikor keletkezett, így arra a ténymegállapításra sem lehetett egyértelműen helyezkedni, hogy rosszhiszemű lakáshasználatról van szó (Tehát nem lehetett azt feltételezni automatikusan, hogy az adós a végrehajtást kívánta volna a szívésségi lakáshasználat engedésével ellehetetleníteni.) Ekörben a Testület álláspontja szerint ugyan mulasztott a rendőrség, amikor a szívésségi lakáshasználat kezdő időpontját nem tárta fel a tényállás helyszíni tisztázása keretében, ugyanakkor ez alapjog sérelmet nem okozott a panaszos oldalán.

A végrehajtó meghallgatása szintén nem segített a helyzet tisztázásában, mert bár ugyan megerősítette azt az előadást, hogy felfüggesztette a végrehajtást és nem bocsátotta birtokba a tulajdonost, de ugyanakkor azt is elmondta, hogy tudomása szerint semmilyen jogi alapja nincs a panaszos birtoklásának sem.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem mulasztott akkor a rendőrség, amikor a nyilvánvalóan polgárjogi kérdésben (szívésségi lakáshasználat fennállta/megszűnte és ennek ütközése a tulajdonos jogaival) nem döntött a helyszínen, mivel ennek a kérdésnek a megítélése a polgári bíróság hatáskörébe tartozik. A Testület álláspontja szerint helyesen intézkedett a rendőr, amikor a feleknek azt a tájékoztatást adta, hogy tegyenek az ügyben feljelentés, mivel a kérdés megítélése alaposabb vizsgálatot igényel. Ezen kérdésekben pedig a helyszínen – iratanyag és a felek tétéles meghallgatása nélkül – nem lehetett volna megalapozott döntést hozni.

A fentiekre figyelemmel a Testület álláspontja szerint nem mulasztott a helyszínen a rendőrség, amikor az intézkedést jogi felvilágosítás adással zárta, így a panaszosok tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

B)

A Testület először a 2015. május 15-én 11 óra körül történt rendőri intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A Testület ekörben ismét az III/A/1 pontban elmondottakra hivatkozik.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlannal kapcsolatos vitáról.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlanban tartózkodó személyek valamelyike a magánlaksértés szabálysértését vagy bűncselekményét követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak

volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A Testület ismét hivatkozik az Rtv. 13.§ és a 24.§ előírásaira.

A rendőri jelentések szerint a helyszínen a panaszos elmondta, hogy 10 óra körüli időben elment az ingatlanból futni, és az ingatlanban tartózkodó H. Zs. kaput szerelt az ingatlanra, amihez neki nincs kulcs, így nem tud bejutni az ingatlanba. A helyszínen tartózkodó B. J., úgy mutatkozott be a járőröknek, hogy ő a panaszos jogi képviselője. Ezt követően H. Zs. kikísérte a panaszos ismerősét, L. Sz-t az ingatlanból, ekkor a panaszos megpróbált a nyitott kapun beszaladni, azonban H. Zs. felszólította, hogy hagyja el az ingatlant. A panaszos ennek a többszöri felszólítás hatására eleget tett, és kérte H. Zs-t, hogy szedje össze a személyes tárgyait. Ennek H. Zs. eleget tett. H. Zs. elmondta, hogy a kaput előző este szereltette fel, mivel az ingatlan az ő tulajdona, erről jogerős bírósági végzése van. Ezt követően a járőr jelentett a r. szds-nak, aki azt az utasítást adta, hogy adják meg a feleknek a kellő jogi tájékoztatást, majd készítsenek részletes jelentést.

Az ügyben felmerült a magánindítványra büntethető magánlaksértés vétsége, azonban az esetben érintett felek közül egyik sem tudta az előző napon igazolni, hogy jóhiszemű birtokos lenne. Az Alaptörvényben rögzített házi jog, mely a magánlaksértés jogi tárgya, csak a jóhiszemű birtokost védi, így a rendőri intézkedés pillanatában nem lehetett kategorikusan megállapítani, hogy a felek egyáltalán lehetnek-e az adott ingatlan vonatkozásában magánlaksértés alanyai. Az intézkedésekkel kapcsolatban büntető- vagy szabálysértési eljárás nem indult. Ugyanakkor a panaszos és élettársa több feljelentést is tett H. Zs. ellen.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség az előző napon helyesen járt el, amikor jogi felvilágosítással zárta az intézkedést, ugyanakkor a második napon a jogi helyzet a Testület álláspontja szerint nem változott. Hiszen a panaszos futni ment el reggel, ez a tevékenysége pedig nyilvánvalóan nem tekinthető úgy, hogy önként felhagyott az ingatlan birtoklásával, így ez a tevékenysége nem járt a birtokosi pozíciójának a megszűntével. Tekintettel arra, hogy az előző napi jogi helyzet nem változott, így indokolt volt a felek közötti állapot megőrzése a polgári bírósági eljárás jogerős lezárásáig vagy a felek megállapodásáig.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint mulasztott a rendőrség akkor, amikor a feleknek nyújtott jogi tájékoztatáson túl nem hívta fel a tulajdonos figyelmét arra, hogy amíg a magánlaksértés kérdése, illetve az előzményi kérdésként felmerülő polgárjogi kérdés nem tisztázódik, addig köteles visszaengedni a panaszost és gyermekeit az ingatlanba.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cseryák Csaba
testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbi dokumentumok alapján hozta:

- a panaszos panaszbeadványa (6 lap)
- a panaszos 2015. július 5-én előterjesztett beadványa (4 lap)
- kapitányságvezető átirata (5 lap)
- a 080.V.1116/2014/33. számú, 2015. április 29-én kelt megkeresés (1 lap)
- H. A. r. ftörm. 2015. május 15-én kelt jelentése (1 lap)
- P. F. r. ftörm és B. B. r. törm. 2015. május 16-án kelt közös jelentése (1 lap)
- A végrehajtásról készült jegyzőkönyv (1 lap)

Az állásfoglalást kapják:

Csibi Ibolya panaszos
(1065Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 35. I/19.)

Papp Károly r. altábornagy
Országos Rendőrfőkapitány
1139 Budapest, Teve u. 4-6.

Irattár